

Seuraavalle polvelle

Lapset meidän aikamme
anteeksi jos annatte
aikuisille taakkamme,
joita itse kannatte,

mitä meille silloin jää
kuin syli täynnä häpeää
ja syyllisyyttä kitkerää.
Silti saamme ylistää.

Nyt unohtaako äiti rintalapsensa,
hoivata kohtunsa hedelmää?
Kyyn myrkylläkö isä ruokkii poikansa,
surmata alkuunsa yrittää?
Ei koskaan meidän takapihallamme,
paitsi että sen teimme me.

Lapset meidän lastemme
nähdessänne tekomme
alla maan kun uinumme,
yhtä vain me toivomme.

Säälikää ja tajutkaa:
kun on suolan syömä maa,
harvoin kasvaa mansikkaa.
Saisittepa kukoistaa.

Nyt unohtaako äiti rintalapsensa,
hoivata kohtunsa hedelmää?
Kyyn myrkylläkö isä ruokkii poikansa,
surmata alkuunsa yrittää?
Ei koskaan meidän takapihallamme,
paitsi että sen teimme me.